

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

24 septembrie 2008*

În cauza T-45/06,

Reliance Industries Ltd, cu sediul în Mumbai (India), reprezentată de domnii I. MacVay și S. Ahmed, solicitors, R. Thompson, QC, și K. Beal, barrister,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

și a

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnii N. Khan și P. Stancanelli, în calitate de agenți,

pârâți,

* Limba de procedură: engleza.

având ca obiect cererile de anulare:

- a avizului Comisiei din 1 decembrie 2005 de inițiere a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor compensatorii aplicabile importurilor de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare, printre altele, din India (JO C 304, p. 4);

- a avizului Comisiei din 1 decembrie 2005 de inițiere a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare din India, Indonezia, Republica Coreea, Malaezia, Taiwan și Thailanda și a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare din Republica Coreea și din Taiwan (JO C 304, p. 9);

- a Regulamentului (CE) nr. 2603/2000 al Consiliului din 27 noiembrie 2000 de instituire a unui drept compensatoriu definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată originare din India, Malaezia și Thailanda și de închidere a procedurii antisubvenții privind importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată originare din Indonezia, Republica Coreea și Taiwan (JO L 301, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 3), a Regulamentului 2604/2000 al Consiliului din 27 noiembrie 2000 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit pentru importurile de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Taiwan și Thailanda (JO L 301, p. 21, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 23) și a Deciziei 2000/745/CE a Comisiei din 29 noiembrie 2000 privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping și antisubvenții referitoare la importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată (PET) originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Taiwan și Thailanda (JO L 301, p. 88, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 44), în măsura în care aceste acte ar fi aplicabile reclamantei după 1 decembrie 2005;

- în subsidiar, a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223) și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 288, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 180),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a opta),

compus din doamna E. Martins Ribeiro (raportor), președinte, domnii N. Wahl și A. Dittrich, judecători,

grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 decembrie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

Acorduri antidumping și antisubvenții ale Organizației Mondiale a Comerțului

¹ Articolul 11 alineatul 3 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10,

p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care este inclus în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), prevede:

„[O]rice taxă antidumping definitivă este eliminată cel mai târziu după cinci ani de la impunerea ei [...], cu excepția cazului în care autoritățile determină, în cadrul unei reexaminări efectuate înainte de această dată, fie din proprie inițiativă, fie pe baza unei cereri corespunzător justificate făcute de ramura de producție națională sau în numele acesteia, într-un interval rezonabil de timp înaintea acestei date, că este probabil ca dumpingul și prejudiciul să subziste sau să reapară dacă taxa este eliminată. Taxa poate rămâne în vigoare în așteptarea rezultatului unei astfel de examinări.”

- 2 De asemenea, articolul 21 alineatul 3 din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii, care face parte de asemenea din anexa 1 A la Acordul de instituire a OMC (JO L 336, p. 156, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 166, denumit în continuare „Acordul antisubvenții”), prevede:

„[O]rice taxă compensatorie definitivă va fi eliminată cel mai târziu la cinci ani de la data la care ea a fost impusă [...], cu excepția cazului în care autoritățile determină, în cursul unei reexaminări efectuate înainte de această dată, fie din proprie inițiativă, fie ca urmare a unei cereri corespunzător justificate prezentate de către ramura de producție națională sau în numele acesteia, într-un interval de timp rezonabil înainte de această dată, că este probabil ca subvenționarea și prejudiciul să continue să existe sau să se producă din nou dacă taxa este eliminată. Taxa poate să rămână în vigoare în așteptarea rezultatului acestei examinări.”

Regulamentul de bază antidumping

- 3 Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223, denumit în continuare „Regulamentul de bază antidumping”), în versiunea aplicabilă situației de fapt din cauză, prevede:

„O anchetă poate fi închisă fără impunerea de taxe provizorii sau definitive în cazul în care exportatorul se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să-și revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi către zona respectivă la prețuri de dumping, astfel încât Comisia, după consultări, să fie convinsă că efectul de prejudiciu al dumpingului este eliminat [...]”

- 4 Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping prevede:

„O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

Se efectuează o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că suprimarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația dumpingului și a prejudiciului [...]

[...]

În *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Comunitate sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.”

- 5 Potrivit articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul de bază antidumping, „[r]e-examinările efectuate în temeiul prezentului articol se inițiază de către Comisie după consultarea comitetului consultativ”.

- 6 Considerentul (18) al Regulamentului de bază antidumping precizează că „este necesar să se prevadă că măsurile [antidumping] încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute”.

Regulamentul de bază antisubvenții

- 7 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor

subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 288, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 180, denumit în continuare „Regulamentul de bază antisubvenții”) prevede:

„O anchetă [antisubvenții] poate fi închisă fără impunerea de taxe provizorii sau definitive în cazul în care este primit un angajament voluntar și satisfăcător în temeiul căruia:

- a) țara de origine și/sau de export acceptă eliminarea subvenției, limitarea acesteia sau luarea altor măsuri cu privire la efectele acesteia;

- b) exportatorul se angajează să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte către zona respectivă produse care beneficiază de subvenția care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, astfel încât Comisia, după consultări, să fie convinsă că efectul prejudiciabil al subvenției este eliminat. Creșterile de prețuri operate în temeiul acestor angajamente nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a compensa valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii și trebuie să fie mai mici decât valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.”

8 Articolul 18 din Regulamentul de bază antisubvenții prevede:

„(1) O măsură compensatorie definitivă expiră la cinci ani de la impunerea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât subvenția, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurilor ar favoriza continuarea sau reapariția subvenției și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe

baza cererii formulate de către producătorii comunitari sau în numele acestora și măsurile rămân în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

(2) Se efectuează o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reparația subvenției și a prejudiciului [...]

[...]

(4) În *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului articol. Ulterior, producătorii din Comunitate au dreptul să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu alineatul (2), cu cel mult trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul dispozițiilor prezentei părți.”

9 Potrivit articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul de bază antisubvenții, „[r]eexaminările în temeiul [articolului] 18 [...] sunt inițiate de Comisie după consultarea comitetului consultativ.”

10 Considerentul (22) al Regulamentului de bază antisubvenții precizează că „este necesar să se prevadă că măsurile [antisubvenții] încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute”.

Istoricul cauzei

- 11 Reclamanta, Reliance Industries Ltd, este o societate de drept indian care produce, printre altele, polietilenă tereftalată (PET).
- 12 La 27 noiembrie 2000, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 de instituire a unui drept compensatoriu definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată originare din India, Malaezia și Thailanda și de închidere a procedurii antisubvenții privind importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată originare din Indonezia, Republica Coreea și Taiwan (JO L 301, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 3).
- 13 La 27 noiembrie 2000, Consiliul a adoptat de asemenea Regulamentul (CE) nr. 2604/2000 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit pentru importurile de anumite tipuri de polietilenă tereftalată originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Taiwan și Thailanda (JO L 301, p. 21, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 23).
- 14 În cursul procedurii care a precedat adoptarea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, reclamanta s-a angajat în fața Comisiei să își revizuiască prețurile, potrivit articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul de bază antidumping și articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții. În plus, reclamanta a consimțit ca angajamentul său să fie „supus dispozițiilor [articolului] 11 [alineatul] (2) [...] din Regulamentul de bază antidumping și [ale articolului] 18 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de bază antisubvenții.”

- 15 La 29 noiembrie 2000, Comisia a adoptat Decizia 2000/745/CE privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping și antisubvenții referitoare la importurile anumitor tipuri de polietilenă tereftalată (PET) originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Taiwan și Thailanda (JO L 301, p. 88, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 44).
- 16 Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000, precum și Decizia 2000/745 au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* la 30 noiembrie 2000. În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul nr. 2603/2000, cu articolul 4 din Regulamentul nr. 2604/2000 și cu articolul 2 din Decizia 2000/745, acestea au intrat în vigoare în ziua următoare publicării lor, respectiv la 1 decembrie 2000.
- 17 La 2 martie 2005, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și al articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul de bază antisubvenții, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz de expirare iminentă a anumitor măsuri antidumping și a anumitor măsuri compensatorii (JO C 52, p. 2). Avizul privea printre altele Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000, precum și Decizia 2000/745. Comisia amintea în acest aviz că, dacă nu erau reexamineate, aceste măsuri urmau să expire la 1 decembrie 2005. Cererile de reexaminare trebuiau să ajungă la Comisie cu cel puțin trei luni înainte de expirarea măsurilor respective.
- 18 La 30 august 2005, a fost depusă o cerere de reexaminare de către Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe în numele producătorilor reprezentând o parte importantă, și anume mai mult de 90 %, din producția comunitară totală de anumite tipuri de PET.

19 La 1 decembrie 2005, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* avizul de inițiere a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor compensatorii aplicabile importurilor anumitor tipuri de PET originare, printre altele, din India (JO C 304, p. 4), pe de o parte, și avizul de inițiere a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tipuri de PET originare din India, Indonezia, Republica Coreea, Malaesia, Taiwan și Thailanda și a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tipuri de PET originare din Republica Coreea și din Taiwan (JO C 304, p. 9), pe de altă parte (denumite în continuare, împreună, „avizele de reexaminare atacate”). Avizele de reexaminare atacate priveau Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000, precum și Decizia 2000/745.

20 Prin scrisoarea din 31 ianuarie 2006, adresată Comisiei, reclamanta și-a exprimat îngrijorarea cu privire la data la care fuseseră publicate avizele de reexaminare, în următorii termeni:

„În temeiul normelor OMC, [...] măsurile antidumping și măsurile compensatorii expiră cel mai târziu la cinci ani de la data la care au fost impuse, cu excepția cazului în care sunt prelungite în urma inițierii unei reexaminări înainte de data expirării lor. Dispozițiile relevante de drept comunitar trebuie interpretate potrivit normelor OMC. Cu toate acestea, Uniunea Europeană își propune să inițieze o procedură de reexaminare în temeiul expirării măsurilor antidumping și a măsurilor compensatorii PET chiar în ziua expirării măsurilor respective (și anume la 1 decembrie 2005), iar nu înainte de această dată (și anume la 30 noiembrie 2005 cel mai târziu), după cum impun normele OMC, consecința fiind prelungirea perioadei de valabilitate a regulamentelor respective dincolo de ceea ce permit normele OMC.”

21 Prin scrisoarea din 3 februarie 2006, Comisia a răspuns că reexaminările în cauză fuseseră efectuate „cu deplina respectare a articolului 11 alineatul (2) din [Regulamentul de bază antidumping] și a articolului 18 din [Regulamentul de bază antisubvenții]”.

Procedura și concluziile părților

- 22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 februarie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 23 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale. Nu a fost luată nicio măsură de organizare a procedurii prevăzută la articolul 64 din Regulamentul de procedură.
- 24 Prin scrisoarea din 15 noiembrie 2007, reclamanta a trimis Tribunalului raportul organului de apel al OMC din 12 aprilie 2007 referitor la reexaminările la expirarea măsurilor antidumping privind produsele tubulare pentru câmpurile petrolifere provenind din Argentina (WT/DS268/AB/RW). Acest document a fost depus la dosar și a fost comunicat Consiliului și Comisiei.
- 25 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 13 decembrie 2007.
- 26 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea avizelor de reexaminare atacate;

- în cazul în care Tribunalul consideră necesar sau potrivit, anularea Regulamentului nr. 2603/2000, a Regulamentului nr. 2604/2000 și a Deciziei 2000/745, în măsura în care acestea ar fi aplicabile reclamantei după 1 decembrie 2005;

- numai în ipoteza și numai în măsura în care Tribunalul ar considera, în mod contrar argumentației reclamantei, că sensul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și al articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în mod corect, diferă de cel al articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și/sau de cel al articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții, anularea dispozițiilor menționate din Regulamentele de bază;

- obligarea Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

27 Consiliul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva sa;

- respingerea excepției de nelegalitate a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, excepții invocate în subsidiar de reclamantă, precum și a cererii sale de anulare a acestor dispoziții;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

28 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la admisibilitatea capătului de cerere prin care se solicită anularea avizelor de reexaminare atacate, în măsura în care este îndreptat împotriva Consiliului

Argumentele părților

29 Consiliul și Comisia nu contestă faptul că avizele de reexaminare atacate constituie acte atacabile în sensul articolului 230 CE. Cu toate acestea, întrucât avizele de reexaminare atacate ar fi acte adoptate de Comisie, acestea susțin că acțiunea este inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva Consiliului.

30 În cadrul ședinței, Consiliul a mai arătat că, la 22 februarie 2007, a adoptat Regulamentul (CE) nr. 192/2007 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile anumitor tipuri de PET originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Thailanda și Taiwan, după o reexaminare în temeiul expirării măsurilor și o reexaminare intermediară parțială, în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de bază antidumping (JO L 59, p. 1), și Regulamentul (CE) nr. 193/2007 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de (PET) originare din India ca urmare a reexaminării în temeiul expirării măsurilor în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul de bază antisubvenții (JO L 59, p. 34). Reclamanta ar fi pierdut interesul de a solicita anularea avizelor de reexaminare atacate,

întrucât nu ar fi introdus o acțiune în anulare împotriva regulamentelor respective, care ar fi devenit definitive între timp.

31 Reclamanta susține că are calitate procesuală activă, ca destinatară a actelor atacate sau ca operator vizat în mod direct și individual de aceste acte (Hotărârea Tribunalului din 28 februarie 2002, BSC Footwear Supplies și alții/Consiliul, T-598/97, Rec., p. II-1155, punctul 45).

32 În legătură cu pretinsa pierdere a interesului de a exercita acțiunea, reclamanta subliniază că această cauză de inadmisibilitate a fost invocată de Consiliu numai în cadrul ședinței și susține că, în orice caz, păstrează interesul de a obține anularea avizelor de reexaminare atacate.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la interesul reclamantei de a exercita acțiunea

33 Trebuie amintit că lipsa interesului de a exercita acțiunea constituie o cauză de inadmisibilitate de ordine publică pe care instanța comunitară o poate examina din oficiu (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2004, MCI/Comisia, T-310/00, Rec., p. II-3253, punctul 45 și jurisprudența citată).

34 Trebuie amintit de asemenea că, potrivit unei jurisprudențe constante, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică este admisibilă numai în măsura în care reclamantul are interesul de a obține anularea actului atacat (a se vedea Hotărârea MCI/Comisia, punctul 33 de mai sus, punctul 44 și jurisprudența citată).

- 35 În raport cu obiectul acțiunii, interesul unui reclamant de a exercita acțiunea trebuie să existe la momentul introducerii acesteia, sub sancțiunea inadmisibilității. Acest obiect al litigiului trebuie să existe în continuare, la fel ca interesul de a exercita acțiunea, până la momentul pronunțării hotărârii judecătorești, sub sancțiunea constatării lipsei necesității de a se pronunța, ceea ce presupune ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, de a aduce un beneficiu părții care a intentat-o (a se vedea Hotărârea Curții din 7 iunie 2007, *Wunenburger/Comisia*, C-362/05 P, Rep., p. I-4333, punctul 42; a se vedea de asemenea, în acest sens, Ordonanța Tribunalului din 17 octombrie 2005, *First Data și alții/Comisia*, T-28/02, Rec., p. II-4119, punctele 35-38).
- 36 Dacă interesul reclamantului de a exercita acțiunea dispare în cursul procedurii, o decizie pe fond a Tribunalului nu îi poate aduce acestuia niciun beneficiu (*Hotărârea Wunenburger/Comisia*, punctul 35 de mai sus, punctul 43).
- 37 În speță, trebuie arătat, pe de o parte, că avizele de reexaminare atacate se referă la măsurile impuse de Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și de Decizia 2000/745 și, pe de altă parte, că reclamanta este o întreprindere producătoare și exportatoare de produse vizate de actele menționate. Potrivit articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, adoptarea avizelor de reexaminare atacate a avut ca efect faptul că măsurile care fac obiectul reexaminării și care afectează exporturile reclamantei au rămas în vigoare până la încheierea acesteia, în timp ce, fără o reexaminare, măsurile ar fi expirat la cinci ani de la instituirea lor.
- 38 Rezultă că, atunci când a introdus acțiunea, reclamanta avea interesul de a exercita acțiunea, întrucât avizele de reexaminare atacate îi produceau un prejudiciu (a se vedea în acest sens *Hotărârea Wunenburger/Comisia*, punctul 35 de mai sus, punctul 44 și jurisprudența citată).
- 39 În continuare, trebuie să se examineze dacă Regulamentele nr. 192/2007 și 193/2007, care au încheiat reexaminarea și care nu au fost atacate de reclamantă în termenul

prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE, au condus la dispariția interesului reclamantei de a obține anularea avizelor de reexaminare atacate.

40 În această privință, în primul rând trebuie să se constate că litigiul și-a păstrat obiectul, întrucât avizele de reexaminare atacate nu au fost retrase oficial prin Regulamentele nr. 192/2007 și 193/2007 (a se vedea în acest sens Hotărârea Wunenburger/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctul 48).

41 În al doilea rând, trebuie constatat că efectele juridice care au fost produse de avizele de reexaminare atacate nu au fost anihilate prin adoptarea Regulamentelor nr. 192/2007 și 193/2007. În acest scop, trebuie amintit că avizele de reexaminare atacate au menținut în vigoare până la încheierea reexaminării măsurile impuse prin Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și prin Decizia 2000/745. Or, efectele juridice autonome produse de avizele de reexaminare atacate până la intrarea în vigoare a Regulamentelor 192/2007 și 193/2007 la 28 februarie 2007 nu sunt afectate de noile măsuri antidumping și compensatorii impuse prin regulamentele menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 10 mai 2005, Italia/Comisia, C-400/99, Rec., p. I-3657, punctul 17).

42 În aceste condiții, anularea avizelor de reexaminare atacate ar putea avea consecințe juridice în beneficiul reclamantei, în sensul că eventuala nelegalitate constatată de Tribunal ar putea constitui temeiul unei eventuale acțiuni în răspundere (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 31 martie 1998, Franța și alții/Comisia, C-68/94 și C-30/95, Rec., p. I-1375, punctul 74).

43 În al treilea rând, reclamanta păstrează de asemenea interesul de a solicita anularea avizelor de reexaminare atacate pentru evita repetarea în viitor a pretensei nelegalități de care aceasta ar fi afectată (a se vedea în acest sens Hotărârea Wunenburger/Comisia,

punctul 35 de mai sus, punctul 50 și jurisprudența citată, Hotărârea Tribunalului din 14 septembrie 1995, *Antillean Rice Mills și alții/Comisia*, T-480/93 și T-483/93, Rec., p. II-2305, punctul 60). Trebuie subliniat în acest sens că nelegalitatea invocată este susceptibilă să reapară în viitor independent de împrejurările care au condus la acțiunea introdusă de reclamantă, întrucât aceasta se referă la o eroare de drept săvârșită de Comisie în interpretarea dispozițiilor Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordurile OMC (a se vedea în acest sens Hotărârea *Wunenburg/Comisia*, punctul 35 de mai sus, punctul 52).

44 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta și-a păstrat interesul de a solicita anularea avizelor de reexaminare atacate.

— Cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantei

45 Întrucât avizele de reexaminare atacate nu sunt adresate reclamantei, trebuie să se examineze dacă, potrivit articolului 230 al patrulea paragraf CE, acestea o privesc în mod direct și individual.

46 În primul rând, trebuie să se constate că reclamanta este vizată în mod direct în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE. Astfel, avizele de reexaminare atacate își produc în mod direct efectele asupra situației sale juridice, fără să lase vreo putere de apreciere autorităților naționale însărcinate cu punerea lor în aplicare (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2000, *Starway/Consiliul*, T-80/97, Rec., p. II-3099, punctul 61).

47 În al doilea rând, reclamanta este de asemenea vizată individual în sensul dispoziției menționate, întrucât a fost identificată în Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și în Decizia 2000/745, care fac obiectul avizelor de reexaminare atacate, ca fiind o întreprindere producătoare și exportatoare ce a oferit un angajament în cursul procedurii administrative care, ulterior, a fost acceptat de către Comisie (a se vedea în acest sens Hotărârea BSC Footwear Supplies și alții/Consiliul, punctul 31 de mai sus, punctul 45 și jurisprudența citată).

48 Rezultă că reclamanta are calitate procesuală activă în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE.

49 Din cele ce precedă reiese că reclamanta poate solicita anularea avizelor de reexaminare atacate.

— Cu privire la admisibilitatea capătului de cerere în măsura în care este îndreptat împotriva Consiliului

50 Trebuie să se constate că, deoarece, potrivit articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul de bază antidumping și potrivit articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul de bază antisubvenții, avizele de reexaminare atacate au fost adoptate de Comisie, prezenta acțiune, în măsura în care urmărește anularea acestor avize de reexaminare, nu este admisibilă decât în măsura în care este îndreptată împotriva instituției menționate (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 22 februarie 2001, Lamberts/Ombudsmanul European și Parlamentul European, T-209/00, Rec., p. II-765, punctele 13-19).

- 51 Rezultă că acțiunea prin care se solicită anularea avizelor de reexaminare atacate este inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva Consiliului.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care urmărește anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, a Deciziei 2000/745, precum și a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții

Argumentele părților

- 52 Consiliul și Comisia susțin că acțiunea este inadmisibilă în măsura în care prin aceasta se solicită anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, a Deciziei 2000/745, a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții. Într-adevăr, acțiunea ar fi fost introdusă în afara termenului prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE. În plus, reclamanta nu ar fi vizată individual în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE prin articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și prin articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții.
- 53 Reclamanta subliniază mai întâi că Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 ar fi trebuit să expire la 1 decembrie 2005. Avizele de reexaminare atacate ar fi prelungit perioada de validitate a regulamentelor respective astfel încât reclamanta ar fi fost constrânsă să atace și menținerea în vigoare a regulamentelor menționate (a se vedea, prin analogie, Hotărârile Tribunalului din 12 iulie 2006, Ayadi/Consiliul, T-253/02, Rec., p. II-2139, punctul 77, și Hassan/Consiliul și Comisia, T-49/04, punctele 53-59). Reclamanta nu urmărea, așadar, să obțină anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și

2604/2000 ca atare, ci numai în măsura în care acestea produc efecte în privința sa după 1 decembrie 2005. Acțiunea nu ar fi putut, așadar, să fie introdusă înainte de publicarea avizelor de reexaminare atacate.

54 În continuare, reclamanta amintește că are calitate procesuală activă ca destinatară a actelor atacate sau ca operator vizat în mod direct și individual de toate aceste acte sau de oricare dintre acestea (Hotărârea BSC Footwear Supplies și alții/Consiliul, punctul 31 de mai sus, punctul 45).

55 În sfârșit, în măsura în care acțiunea are ca obiect anularea anumitor dispoziții ale Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții, reclamanta subliniază că a formulat acest capăt de cerere în mod cu totul subsidiar pentru situația în care primele două aspecte ale motivului său de fond ar fi respinse.

Aprecierea Tribunalului

56 Potrivit unei jurisprudențe constante, termenul de introducere a unei acțiuni în anulare este de ordine publică și nu este la dispoziția justițiabililor și a instanței, întrucât a fost prevăzut pentru a asigura claritatea și securitatea situațiilor juridice și pentru a evita orice discriminare sau tratament arbitrar în cadrul administrării justiției (Hotărârea

Curții din 23 ianuarie 1997, Coen, C-246/95, Rec., p. I-403, punctul 21, Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1997, Mutual Aid Administration Services/Comisia, T-121/96 și T-151/96, Rec., p. II-1355, punctele 38 și 39).

- 57 În temeiul articolului 230 al cincilea paragraf CE, reclamanta dispunea, pentru a introduce acțiunea în anulare, de un termen de două luni, prelungit, potrivit articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cu un termen invariabil de zece zile. Întrucât toate actele vizate de prezentele capete de cerere au fost publicate în Jurnalul Oficial, termenul pentru introducerea acțiunii se calculează, potrivit articolului 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data publicării actelor respective.
- 58 Având în vedere data publicării actelor în cauză (a se vedea punctele 3, 7 și 16 de mai sus), acțiunea, introdusă la 13 februarie 2006, este vădit tardivă și, prin urmare, inadmisibilă în măsura în care prin aceasta se solicită anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, a Deciziei 2000/745, a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții.
- 59 Reclamanta nu poate invoca Hotărârea Hassan/Consiliul și Comisia, punctul 53 de mai sus. Spre deosebire de prezenta cauză, în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea Hassan/Consiliul și Comisia, punctul 53 de mai sus, Comisia modificase un regulament al Consiliului, în temeiul unei abilitări specifice. Tribunalul a considerat, în această cauză, că acțiunea, care fusese introdusă în termenul prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE împotriva regulamentului Comisiei, era admisibilă și în măsura în care urmarea anularea regulamentului Consiliului în versiunea rezultată din regulamentul Comisiei, iar nu în versiunea originală, întrucât o asemenea acțiune ar fi fost tardivă (Hotărârea Hassan/Consiliul și Comisia, punctul 53 de mai sus, punctul 56). Cu toate acestea, în speță, avizele de reexaminare atacate nu au modificat Regulamentele

nr. 2603/2000 și 2604/2000 sau Decizia 2000/745, de altfel, nici articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping sau articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții.

- 60 Nici trimiterea la Hotărârea Ayadi/Consiliul, punctul 53 de mai sus, nu este pertinentă. În această cauză, reclamantul urmărea să obțină anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interdicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce îi privește pe talibanii din Afganistan (JO L 139, p. 9, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 189). Tribunalul a examinat în ce condiții Regulamentul nr. 881/2002, care menținea înghețarea activelor prevăzută deja în Regulamentul nr. 467/2001, constituia un simplu act confirmativ neatacabil sau un act „nou” care putea fi atacat de un reclamant care nu introdusese în termen o acțiune împotriva Regulamentului nr. 467/2001 (Hotărârea Ayadi/Consiliul, punctul 53 de mai sus, punctele 70 și 71). Tribunalul a declarat admisibilă acțiunea împotriva Regulamentului nr. 881/2002 după ce a constatat că acest act modificase în mod semnificativ situația juridică a reclamantului. Astfel, prin intermediul în special al Regulamentului nr. 881/2002, fondurile reclamantului rămâneau înghețate în timp ce, în lipsa acestui act, măsurile impuse prin Regulamentul nr. 467/2001 ar fi devenit caduce (Hotărârea Ayadi/Consiliul, punctul 53 de mai sus, punctul 77). Se poate astfel deduce din Hotărârea Ayadi/Consiliul, punctul 53 de mai sus, că acțiunea introdusă în prezenta cauză poate fi declarată admisibilă în măsura în care urmărește anularea avizelor de reexaminare atacate, care mențin în vigoare măsurile impuse prin Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și prin Decizia 745/2000. În schimb, această hotărâre nu susține în niciun mod teza potrivit căreia adoptarea unor acte care mențin în vigoare măsuri ce fuseseră instituite prin acte anterioare, în speță Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și Decizia 745/2000, ar determina curgerea unor noi termene pentru introducerea unei acțiuni împotriva acestor acte devenite definitive în lipsa unei acțiuni introduse în termenele de la articolul 230 al cincilea paragraf CE.

- 61 Rezultă din toate cele de mai sus că acțiunea este admisibilă numai în măsura în care privește anularea avizelor de reexaminare atacate și este îndreptată împotriva Comisiei.

Cu privire la excepția de nelegalitate

Argumentele părților

- 62 În replică, reclamanta susține că acele capete de cerere prin care solicită anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, a Deciziei 2000/745, a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții ar fi putut fi formulate de asemenea sub forma unei cereri de declarare a nelegalității acestor măsuri în temeiul articolului 241 CE.
- 63 În duplică, Comisia susține că excepția de nelegalitate formulată în temeiul articolului 241 CE, care a fost invocată pentru prima dată în replică, trebuie să fie respinsă ca inadmisibilă în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură. Cererea s-ar întemeia exclusiv pe articolul 230 CE.

Aprecierea Tribunalului

- 64 Trebuie arătat că reclamanta nu a ridicat în mod explicit o excepție de nelegalitate în cererea sa introductivă. Cu toate acestea, în măsura în care excepția de nelegalitate formulată în cadrul replicii se referă la legalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, trebuie să se considere că aceasta constituie dezvoltarea celui de al treilea aspect al motivului unic invocat în cererea introductivă, care contestă legalitatea acestor dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 noiembrie 2004, *Ferriere Nord/Comisia*, T-176/01, Rec., p. II-3931, punctul 136).

65 În schimb, cererea introductivă nu conține nicio argumentație privind legalitatea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000 și a Deciziei 2000/745. În aceste condiții, în măsura în care se referă la legalitatea actelor menționate, excepția de nelegalitate nu poate fi considerată o dezvoltare a unei argumentări invocate deja în cererea introductivă. În plus, excepția de nelegalitate menționată nu este întemeiată pe niciun element de drept sau de fapt care ar fi apărut în cursul procedurii în sensul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură (Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2005, Common Market Fertilizers/Comisia, T-134/03 și T-135/03, Rec., p. II-3923, punctul 51).

66 Reiese din cele ce precedă că excepția de nelegalitate este admisibilă numai în măsura în care se referă la legalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții.

Cu privire la respectarea cerințelor articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură

Argumentele părților

67 Comisia susține că cererea introductivă este lipsită de claritate și nu îndeplinește condițiile enumerate la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură. Într-adevăr, afirmația reclamantei pe care se întemeiază în întregime cererea introductivă, și anume faptul că Acordurile OMC ar impune ca o reexaminare în temeiul expirării să fie inițiată cel mai târziu cu o zi înainte de data expirării termenului de cinci ani, nu este susținută de nicio explicație. În plus, această afirmație nu s-ar referi decât la pretinsa nelegalitate a avizelor de reexaminare atacate. Cererea introductivă nu ar conține nicio argumentare privind legalitatea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000 și a Deciziei 2000/745.

- 68 Reclamanta răspunde că argumentarea pe care a dezvoltat-o în cererea introductivă este suficient de clară pentru a permite Consiliului și Comisiei să se apere și Tribunalului să exercite controlul privind legalitatea (Hotărârea Tribunalului din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, Rec., p. II-315).

Aprecierea Tribunalului

- 69 Având în vedere cele constatate la punctul 61 de mai sus, susținerea privind lipsa de claritate a cererii introductive trebuie să fie examinată numai în măsura în care prin aceasta se solicită anularea avizelor de reexaminare atacate.
- 70 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil procedurii în fața Tribunalului potrivit articolului 53 primul paragraf din același statut, și al articolului 44 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură, cererea introductivă trebuie să cuprindă, printre altele, obiectul litigiului, concluziile și o expunere sumară a motivelor invocate. Aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe cu privire la acțiune, dacă este cazul, fără alte informații. Pentru a garanta securitatea juridică și o bună administrare a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar într-un mod coerent și comprehensibil, chiar din textul cererii (Hotărârea Chiquita Brands și alții/Comisia, punctul 68 de mai sus, punctul 64; a se vedea Ordonanța Tribunalului din 8 martie 2006, Service station Veger/Comisia, T-238/99, punctul 28 și jurisprudența citată).

- 71 În prezenta cauză, cererea introductivă îndeplinește cerințele menționate anterior. Astfel, aceasta identifică în mod suficient de clar obiectul litigiului, concluziile și motivul invocat în susținerea concluziilor. În afară de susținerile privind nelegalitatea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000 și a Deciziei 2000/745, a căror insuficiență a condus la inadmisibilitatea în parte a excepției de nelegalitate (a se vedea punctul 69 de mai sus), cererea introductivă conține în plus elementele esențiale de fapt și de drept pe care reclamanta se întemeiază pentru a demonstra că avizele de reexaminare atacate sunt nelegale.
- 72 Susținerile Comisiei privind inadmisibilitatea întemeiate pe articolul 44 din Regulamentul de procedură trebuie, așadar, în această măsură, să fie respinse.

Cu privire la fond

- 73 Motivul unic invocat de reclamantă este întemeiat pe inițierea tardivă a reexaminării Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000 și a Deciziei 2000/745. Motivul cuprinde trei aspecte. Primul aspect se întemeiază pe încălcarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții. Cel de al doilea aspect se referă la încălcarea principiului securității juridice. Al treilea aspect, formulat în subsidiar, este întemeiat pe nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții

Argumentele părților

74 Reclamanta, după ce a arătat că competențele Comunității trebuiau exercitate cu respectarea dreptului internațional (Hotărârea Curții din 24 noiembrie 1992, Poulsen și Diva Navigation, C-286/90, Rec., p. I-6019, punctul 9, și Hotărârea Curții din 24 noiembrie 1993, Mondiet, C-405/92, Rec., p. I-6133, punctul 12, Concluziile avocatului general Léger prezentate în Hotărârea Curții din 14 iulie 1998, Bettati, C-341/95, Rec., p. I-4355, I-4358, punctul 33), amintește că din Hotărârea Bettati, citată anterior, punctul 20, reiese că textele comunitare trebuie să fie interpretate, în măsura în care este posibil, în lumina dreptului internațional, în special atunci când astfel de texte urmăresc întocmai punerea în aplicare a unui acord internațional încheiat de Comunitate. Potrivit reclamantei, este vorba despre obligația denumită „Bettati”. Supremația acordurilor internaționale încheiate de Comunitate față de textele de drept comunitar derivat ar impune, astfel, ca acestea din urmă să fie interpretate, în măsura în care este posibil, în conformitate cu acordurile respective (Hotărârea Curții din 10 septembrie 1996, Comisia/Germania, C-61/94, Rec., p. I-3989, punctul 52).

75 În opinia reclamantei, rezultă că dispozițiile Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții trebuie să fie interpretate în conformitate cu Acordurile antidumping și antisubvenții. Tribunalul ar fi recunoscut, de altfel, în mod explicit că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping trebuia să fie interpretat în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping (Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2001, Euroalliances/Comisia, T-188/99, Rec., p. II-1757, punctul 44; a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 27 ianuarie 2000, BEUC/Comisia, T-256/97, Rec., p. II-101, punctele 66 și 67).

76 În speță, articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții nu ar preciza data finală la care trebuie efectuată o reexaminare a măsurilor antidumping și compensatorii. Cu toate acestea, întrucât Regulamentele de bază ar avea drept scop întocmai să transpună Acordurile OMC în dreptul comunitar (Hotărârea Curții din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, Rec., p. I-79, punctele 53-57), ar trebui să se considere că dispozițiile respective din Regulamentele de bază au aceeași semnificație ca și dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții.

77 Or, de la articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și de la articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții ar reieși că orice reexaminare a măsurilor care urmează să expire trebuie să fie inițiată înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani de la impunerea taxelor antidumping sau compensatorii. În cazul de față, inițierea reexaminării ar fi trebuit, așadar, să survină cel târziu la 30 noiembrie 2005. În plus, potrivit articolului 12 alineatul (3) din Acordul antidumping și articolului 22 alineatul (7) din Acordul antisubvenții, orice decizie de inițiere a unei reexaminări ar trebui să facă obiectul unui aviz către public. Având în vedere faptul că avizele de reexaminare atacate au fost publicate la 1 decembrie 2005, acestea nu ar fi fost publicate, după cum ar prevedea Acordurile antidumping și antisubvenții, înainte de data expirării măsurilor la care se refereau. Potrivit reclamantei, rezultă că avizele de reexaminare atacate încalcă dispozițiile articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și ale articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții. Drepturile și angajamentele vizate prin Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și prin Decizia 2000/745 ar fi expirat, așadar, la 1 decembrie 2005.

78 În replică, reclamanta arată, în primul rând, întemeindu-se în special pe jurisprudența Curții și pe rapoartele Organului de soluționare a litigiilor al OMC, că sensul expresiei „înainte de această dată” trebuie să fie stabilit ținând seama de contextul său general și de sensul său în limbajul curent, prin referire la data încheierii Acordurilor antidumping și antisubvenții în 1994.

- 79 Diferite dicționare publicate la acel moment și ulterior încheierii Acordurilor antidumping și antisubvenții ar confirma faptul că sensul logic și principal al cuvântului „dată” în perioada din 1994 până în prezent a fost cel de dată calendaristică.
- 80 În mod similar, celelalte versiuni autentice (și anume versiunile franceză și spaniolă), de care ar trebui să se țină seama în scopul interpretării Acordurilor OMC (Hotărârea Curții din 13 septembrie 2001, Schieving-Nijstad și alții, C-89/99, Rec., p. I-5851), ar confirma această poziție. Aceste alte versiuni ar menționa cuvintele „date” și „fecha” care, în lumina semnificației date acestor termeni în dicționarele de limbă franceză și spaniolă, ar trimite la o dată calendaristică mai degrabă decât la un moment precis în timp.
- 81 În susținerea argumentației potrivit căreia cuvântul „dată” din articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și din articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții trebuie să fie înțeles în sensul că se referă la o zi calendaristică, reclamanta invocă și Hotărârea pronunțată de Court of Appeal (England & Wales) [Curtea de apel (Anglia și Țara Galilor), Regatul Unit] în cauza Trow v. Ind Coope ([1967] 2 *All England Law Reports* 900).
- 82 În plus, în avizul de expirare iminentă a măsurilor impuse prin Regulamentele nr. 2603/2000 și 2604/2000 și prin Decizia 2000/745 din 2 martie 2005, Comisia însăși i-ar fi invitat pe producători să prezinte în scris o cerere de reexaminare „începând cu data publicării prezentului aviz și cel târziu cu trei luni înainte de data care figurează în tabelul reprodus mai jos”. Data precizată în acest aviz ar fi fost 1 decembrie 2005, mai degrabă decât un moment precis al zilei de 1 decembrie 2005.

83 Utilizarea cuvântului „dată” cu sensul de dată calendaristică, mai degrabă decât un punct sau un moment specific în timp, ar fi de asemenea în concordanță cu prevederile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 16), în special cu articolul 4 alineatele (2) și (3) și cu articolul 5 alineatul (2). În general, cuvântul „dată” ar fi considerat de dreptul comunitar ca fiind o referire la o dată calendaristică, și nu la un moment particular din cursul unei zile calendaristice (Hotărârea Curții din 22 noiembrie 1973, Münch, 139/73, Rec., p. 1287, punctul 10, Hotărârea Curții din 28 septembrie 1994, Coloroll Pension Trustees, C-200/91, Rec., p. I-4389, punctele 48 și 59, și Hotărârea Curții din 18 iunie 2002, Spania/Comisia, C-398/00, Rec., p. I-5643; Ordonanța Tribunalului din 19 ianuarie 2001, Confindustria și alții/Comisia, T-126/00, Rec., p. II-85, punctele 12 și 14, și Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2002, Rudolph/Consiliul și Comisia, T-187/94, Rec., p. II-367, punctul 65). În cazul în care un act poate fi încă realizat „la” o dată calendaristică anume, dispoziția legislativă relevantă utilizează expresia „înainte de [...] cel târziu”, în timp ce expresia „înaintea [...]” ar implica îndeplinirea obligatorie a actului menționat înainte de sfârșitul zilei calendaristice precedente [a se vedea articolul 102 alineatul (2) CE, articolul 116 alineatele (1)-(3) CE și articolul 121 alineatele (3) și (4) CE; a se vedea de asemenea Hotărârea Curții din 1 iunie 2006, P&O European Ferries (Vizcaya) și Diputación Foral de Vizcaya/Comisia, C-442/03 P și C-471/03 P, Rec., p. I-4845, punctul 28].

84 În al doilea rând, reclamanta subliniază că interpretarea pe care o dă cuvântului „dată” este în concordanță cu contextul legislativ al articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și al articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții, care ar viza deschiderea unei posibilități de derogare specifică de la regula generală, potrivit căreia măsurile în cauză expiră după o perioadă maximă de cinci ani. Astfel, o abordare strictă ar fi adoptată întotdeauna de Comunitate în cadrul interpretării derogărilor de la propriile norme. Interpretarea reclamantei ar fi de asemenea în concordanță cu obiectul și cu scopul acestor dispoziții din acordurile respective. Efectul inițierii unei reexaminări în temeiul expirării ar fi acela de a prelungi efectul legal al măsurilor de apărare comercială, care ar fi expirat, în lipsa inițierii reexaminării, la cinci ani după impunerea lor. Reclamanta afirmă că interpretarea pe care o dă expresiei „înainte de această dată” favorizează securitatea juridică și o bună administrare în sensul că importatorii vor ști, înainte de data expirării prevăzute pentru măsurile antidumping sau compensatorii, că măsurile sunt, de fapt, menținute în vigoare și vor fi capabili să își adapteze comportamentul în consecință. Dacă se acceptă teza Comisiei, publicarea avizelor de inițiere a procedurii la 1 decembrie 2005 la 23h59 ar fi suficientă pentru a informa agenții economici că produsele importate, trecând prin vămile naționale câteva minute mai târziu, în ziua următoare, ar continua să fie supuse unei taxe antidumping, în timp ce aceștia s-ar aștepta la expirarea măsurilor antidumping la sfârșitul perioadei de cinci ani. Acordurile antidumping și antisubvenții ar urmări să evite confuzia și incertitudinea pe care o asemenea situație ar provoca-o prin impunerea cerinței ca

avizele de inițiere a procedurii să fie, cel puțin, publicate înainte de data la care ar trebui să expire măsurile antidumping relevante.

85 În al treilea rând, reclamanta a explicat în cadrul ședinței că interpretarea pe care a dat-o articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții a fost confirmată chiar de organul de apel al OMC în raportul din 12 aprilie 2007 privind reexaminările la expirarea măsurilor antidumping privind produsele tubulare pentru câmpurile petrolifere provenind din Argentina (WT/DS268/AB/RW). Reclamanta se referă în acest scop la punctul 163 din raportul menționat, care prevede:

„Articolul 11 [alineatul] (3) prevede că orice taxă antidumping trebuie să fie *eliminată* în «cinci ani [...] de la impunerea ei» *cu excepția cazului* în care se stabilește «că este probabil ca dumpingul și prejudiciul să subziste sau să reapară dacă taxa este eliminată». Potrivit organului de apel, această dispoziție funcționează, așadar, ca o «normă imperativă însoțită de o excepție» [trimitere la nota de subsol din raportul organului de apel referitor la reexaminarea la expirare privind oțelul tratat împotriva coroziunii, punctul 104]. Există o obligație suplimentară potrivit căreia reexaminarea în temeiul expirării trebuie să fie *efectuată* de autoritatea însărcinată cu ancheta din proprie inițiativă sau ca urmare a unei cereri prezentate de ramura de producție națională «înainte de această dată», respectiv înainte de a cincea aniversare a impunerii taxei antidumping.”

86 Comisia susține că de la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și de la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping, respectiv a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții nu reiese că o reexaminare în

temeiul expirării măsurilor antidumping sau compensatorii trebuie să fie efectuată cel târziu cu o zi înainte de expirarea măsurilor în cauză. Aceste dispoziții ar impune numai ca reexaminarea să fie inițiată înainte de miezul nopții ultimei zile a perioadei normale de aplicare a măsurilor care fac obiectul reexaminării.

Aprecierea Tribunalului

— Observații introductive

⁸⁷ Dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, ținând cont de natura și de economia acestora, Acordurile OMC nu figurează, în principiu, printre normele în lumina cărora instanța comunitară controlează legalitatea actelor instituțiilor comunitare în temeiul articolului 230 primul paragraf CE (Hotărârea Curții din 23 noiembrie 1999, Portugalia/Consiliul, C-149/96, Rec., p. I-8395, punctul 47, și Hotărârea Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctul 53).

⁸⁸ Cu toate acestea, în ipoteza în care Comunitatea a înțeles să execute o obligație specifică asumată în cadrul OMC sau în cazul în care actul comunitar face trimitere în mod expres la dispoziții precise din Acordurile OMC, este de competența instanței comunitare să controleze legalitatea actului comunitar în cauză în raport cu normele OMC (Hotărârea Curții Portugalia/Consiliul, punctul 87 de mai sus, punctul 49, Hotărârea Curții Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctul 54, și Hotărârea Curții din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 30).

89 În această privință, din preambulul Regulamentului de bază antidumping [considerentul (5)] și al Regulamentului de bază antisubvenții [considerentele (6) și (7)] reiese că aceste regulamente au ca obiect în special transpunerea în dreptul comunitar, în măsura în care este posibil, a normelor noi și detaliate cuprinse în Acordurile antidumping și antisubvenții, în cadrul cărora figurează în special cele privind durata și reexaminarea măsurilor antidumping și compensatorii, cu scopul de a asigura o aplicare adecvată și transparentă a acestor norme (a se vedea în acest sens Hotărârea Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctul 55, și Hotărârea BEUC/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 66).

90 Prin urmare, Comunitatea a adoptat Regulamentele de bază antidumping și antisubvenții pentru a-și îndeplini obligațiile internaționale care decurg din Acordurile antidumping și antisubvenții. Astfel, prin articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping, aceasta a înțeles să execute obligațiile specifice prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping, iar prin articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, aceasta a înțeles să execute obligațiile specifice prevăzute la articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții (a se vedea în acest sens Hotărârea Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctul 56).

91 Rezultă că dispozițiile citate anterior ale Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții trebuie să fie interpretate, în măsura în care este posibil, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții (a se vedea în acest sens Hotărârea Bettati, punctul 74 de mai sus, punctul 20, și Hotărârea Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctul 57, Hotărârile Tribunalului BEUC/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 67, Euroalliajes/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 44, și Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctul 138).

— Cu privire la interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții

92 În cadrul prezentului aspect, reclamanta susține că de la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și de la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții, reiese că avizele de reexaminare atacate au fost adoptate tardiv.

93 În această privință, trebuie constatat, în primul rând, că Regulamentele de bază antidumping și antisubvenții nu conțin nicio dispoziție care să precizeze în mod explicit momentul limită la care trebuie să intervină o reexaminare în temeiul expirării măsurilor antidumping sau compensatorii. Cu toate acestea, reiese în mod neechivoc din economia articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții că o astfel de reexaminare trebuie să fie inițiată cel târziu înainte de expirarea măsurii la care se referă.

94 Într-adevăr, pe de o parte, articolul 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții prevăd că o măsură antidumping sau compensatorie expiră „la cinci ani de la instituirea ei [...] cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția” dumpingului sau a subvenției și a prejudiciului și, pe de altă parte, aceste dispoziții precizează că măsurile rămân în vigoare în așteptarea rezultatelor reexaminării. În plus, considerentul (18) al Regulamentului de bază antidumping și considerentul (22) al Regulamentului de bază antisubvenții explică faptul că măsurile antidumping și antisubvenții expiră după cinci ani, „cu excepția cazului în care, în urma unei reexaminări, rezultă că trebuie menținute”. Potrivit articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, o reexaminare

privește, așadar, măsuri „în vigoare” care sunt, dacă este cazul, „menținute”, ceea ce implică în mod necesar inițierea unei astfel de reexaminări înainte de expirarea măsurilor respective.

95 În al doilea rând, trebuie să se examineze dacă o interpretare a articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții impune inițierea unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping sau compensatorii, astfel cum susține reclamanta, cel târziu în ziua anterioară expirării măsurilor care fac obiectul reexaminării.

96 Trebuie amintit că articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții prevăd că orice taxă antidumping și compensatorie definitivă va fi „eliminată la cinci ani de la instituirea ei [...], cu excepția cazului în care autoritățile stabilesc, în cursul unei reexaminări efectuate înainte de această dată [...]”, că este probabil ca dumpingul sau subvenția și prejudiciul să persiste sau să reapară, dacă este eliminată taxa. Aceleași dispoziții precizează că „[t]axa poate rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor acestei reexaminări”.

97 În primul rând, părțile recunosc că, în lipsa reexaminării, măsurile vizate prin avizele de reexaminare atacate trebuiau să expire la 1 decembrie 2005, la miezul nopții. Potrivit reclamantei, reexaminarea în prezenta cauză ar fi trebuit să fie efectuată „înainte de această dată”, așadar, cel târziu la 30 noiembrie 2005.

98 Trebuie să se constate că articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții menționează numai termenul în care trebuie „efectuată” reexaminarea. Acestea nu conțin nicio obligație privind publicarea avizelor de reexaminare. Or, atunci când o măsură a Comisiei este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* într-o anumită zi, se poate considera că măsura însăși a fost luată cel târziu cu o zi înainte de ziua publicării. Din moment ce în prezenta cauză publicarea avizelor de reexaminare atacate a intervenit la 1 decembrie 2005, Comisia a adoptat în mod obligatoriu decizia de a efectua reexaminarea cel târziu la 30 noiembrie

2005 și astfel, în orice caz, în termenul prevăzut la articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și la articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.

99 În al doilea rând, presupunând chiar că data inițierii unei reexaminări în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și al articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții este cea a publicării avizului de reexaminare, trebuie să se examineze dacă interpretarea realizată de reclamantă a dispozițiilor citate anterior, potrivit căreia inițierea unei reexaminări ar trebui să intervină cel târziu în ziua anterioară expirării măsurilor la care se referă, este într-adevăr impusă prin dispozițiile acordurilor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea BEUC/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 68).

100 În această privință, trebuie amintit că un tratat de drept internațional precum Acordurile antidumping și antisubvenții trebuie, potrivit articolului 31 alineatul (1) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor din 23 mai 1969, „să fie interpretat cu bună-credință potrivit sensului obișnuit care trebuie atribuit termenilor tratatului în contextul lor și în lumina obiectului și a scopului său.”

101 Această regulă de interpretare corespunde celei aplicate de instanța comunitară atunci când este solicitată să interpreteze o prevedere de drept comunitar. Astfel, Curtea a hotărât în mod repetat că, pentru interpretarea unei dispoziții de drept comunitar, trebuie să se țină seama atât de prevederile sale, cât și de contextul și de obiectivele sale (Hotărârea Curții din 21 februarie 1984, Kniepf-Melde, 337/82, Rec., p. 1051, punctul 10, Hotărârea Curții din 17 octombrie 1995, Leifer și alții, C-83/94, Rec., p. I-3231, punctul 22, și Hotărârea Curții din 30 iulie 1996, Bosphorus, C-84/95, Rec., p. I-3953, punctul 11).

- 102 Trebuie să se constate în prealabil că, astfel cum rezultă din dicționarele la care se referă reclamanta în replică, termenul „dată” are diferite semnificații printre care figurează „zi a lunii” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), dar și „momentul în care trebuie să se producă ceva” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Semnificația literală a termenului „dată” nu se referă, așadar, în mod necesar la o zi calendaristică, acest termen putând fi utilizat și pentru a indica un moment precis în timp.
- 103 În continuare, în legătură cu contextul în care se înscriu articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții și cu obiectivul urmărit prin dispozițiile menționate, trebuie amintit mai întâi că Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț, care a precedat Acordul antidumping și care a fost aprobat, în numele Comunității, prin Decizia 80/271/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1979 privind încheierea acordurilor multilaterale rezultând din negocierile comerciale din 1973-1979 (JO 1980, L 71, p. 1), nu stabilea o perioadă determinată de aplicare a taxelor antidumping. Articolul 9 prevedea numai că „[o] taxă antidumping nu rămân[ea] în vigoare decât atât timp și în măsura în care [era] necesar pentru a neutraliza dumpingul care cauza[se] un prejudiciu”. Articolul 4 alineatul (9) din Acordul privind interpretarea și aplicarea articolelor VI, XVI și XXIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț aprobat, în numele Comunității, prin Decizia 80/271, conținea o dispoziție similară pentru taxele compensatorii.
- 104 Obiectivul articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și al articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții este de a prevedea eliminarea automată a taxelor în cauză la cinci ani după instituirea lor, cu excepția cazului în care se efectuează o reexaminare. Într-adevăr, după cum subliniază în mod întemeiat Comisia în înscrisurile sale, clauza care prevede posibilitatea de a menține în vigoare taxele existente în urma inițierii unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping și compensatorii care figurează la articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și la articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții a fost introdusă în cursul negocierilor din Runda Uruguay pentru a compensa introducerea clauzei denumită „de eliminare automată”, care corespunde unei expirări automate a măsurilor antidumping și compensatorii la cinci ani de la instituirea lor.

105 În acest context și luând în considerare obiectivul articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și al articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții, trebuie ca reexaminarea să fie efectuată cel târziu înainte de expirarea automată a măsurilor antidumping și compensatorii. În măsura în care aceste dispoziții impun un termen maxim pentru inițierea unei reexaminări, acestea se referă la momentul expirării taxelor în cauză. Taxele care fac obiectul reexaminării trebuie, astfel, să fie încă în vigoare la momentul inițierii reexaminării.

106 Rezultă că termenii „înainte de această dată” care apar la articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și la articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții nu pot fi interpretați în sensul că impun o obligație părților contractante de a realiza o reexaminare a măsurilor antidumping sau compensatorii vizate cel târziu în ziua anterioară expirării măsurilor respective. Dimpotrivă, având în vedere cele constatate la punctele 102-105 de mai sus, o legislație a unei părți contractante care permite inițierea unei reexaminări până în ultimul moment al perioadei de validitate a măsurilor la care se referă trebuie să fie considerată conformă cu articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și cu articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.

107 Argumentul reclamantei întemeiat pe raportul organului de apel al OMC din 12 aprilie 2007 referitor la reexaminările la expirarea măsurilor antidumping privind produsele tubulare pentru câmpurile petrolifere provenind din Argentina (WT/DS268/AB/RW) nu poate fi admis.

108 Pe de o parte, raportul citat anterior nu privea interpretarea termenilor „înainte de această dată” din articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping. Astfel, potrivit punctului 160 din raportul menționat, problema ridicată se referea la „stabilirea probabilității unui dumping în scopul punerii în aplicare a recomandărilor și a deciziilor [organului de soluționare a litigiilor]”.

- 109 Pe de altă parte, în măsura în care punctul 163 amintește într-un *obiter dictum* că reexaminarea trebuie efectuată «„înainte de această dată”, și anume înainte de a cincea aniversare a impunerii taxelor antidumping», trebuie să se arate că acest fragment nu constituie decât o parafrază a unui punct dintr-un alt raport al organului de apel la care se face trimitere în nota de subsol, și anume punctul 104 din raportul organului de apel din 9 ianuarie 2004 privind reexaminarea la expirarea taxelor antidumping aplicate produselor plate din oțel-carbon tratate împotriva coroziunii provenind din Japonia (WT/DS244/AB/R), care arată că „reexaminarea trebuie efectuată înainte de expirarea perioadei de cinci ani după data impunerii taxei”. Așadar, nu se afirmă deloc la acest punct că o reexaminare trebuie să fie efectuată cel târziu în ziua anterioară expirării măsurii în vigoare. Referindu-se la necesitatea de a efectua reexaminarea înainte de expirarea perioadei de cinci ani de la data impunerii taxei, acesta confirmă în schimb că o legislație a unei părți contractante care permite inițierea unei reexaminări până în ultimul moment al perioadei de validitate a măsurilor la care se referă trebuie să fie considerată conformă cu articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și cu articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.
- 110 Rezultă din toate cele de mai sus că o reexaminare care este inițiată înainte de miezul nopții ultimei zile din perioada normală de aplicare a măsurilor trebuie să fie considerată conformă cu articolul 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și cu articolul 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.
- 111 Având în vedere că este cert faptul că, în speță, taxele antidumping și compensatorii care fac obiectul reexaminării trebuiau, în lipsa acestei reexaminări, să expire la 1 decembrie 2005, la miezul nopții, trebuie să se considere că reexaminarea, cu privire la care părțile interesate au fost informate prin publicarea avizelor de reexaminare atacate în Jurnalul Oficial, la 1 decembrie 2005, a fost efectuată în termenul prevăzut pentru inițierea reexaminării la articolul 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.

- 112 Această concluzie nu poate fi infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia reexaminarea ar trebui să fie inițiată cel târziu în ziua anterioară expirării măsurilor respective din motive legate de securitatea juridică și de buna administrare.
- 113 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, principiul securității juridice constituie un principiu fundamental al dreptului comunitar care impune în special ca o reglementare să fie clară și precisă pentru ca justițiabilii să își poată cunoaște fără ambiguitate drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință (Hotărârea Curții din 13 februarie 1996, Van Es Douane Agenten, C-143/93, Rec., p. I-431, punctul 27, și Hotărârea Curții din 14 aprilie 2005, Belgia/Comisia, C-110/03, Rec., p. I-2801, punctul 30).
- 114 Or, din analiza de mai sus rezultă că articolul 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, chiar dacă aceste dispoziții sunt interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții, enunță într-un mod clar și precis că o reexaminare a taxelor antidumping și compensatorii trebuie să fie efectuată înainte de expirarea acestora.
- 115 În plus, reclamanta nu prezintă niciun element concret în susținerea tezei sale potrivit căreia respectarea principiului securității juridice ar impune ca publicarea unui aviz de reexaminare să intervină cel târziu în ziua anterioară expirării măsurilor care fac obiectul reexaminării. Reclamanta nu a demonstrat, și nici măcar nu a susținut că realizase vânzări la export către Comunitate la 30 noiembrie 2005, deoarece considerase, după ce consultase Jurnalul Oficial din acea zi, că măsurile care făceau obiectul reexaminării urmau să expire la 1 decembrie 2005, la miezul nopții.
- 116 Așadar, argumentul întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice trebuie să fie respins.

- 117 În sfârșit, în legătură cu argumentul întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări, trebuie să se considere că, atunci când o instituție comunitară dispune de un termen pentru a îndeplini un anumit act, aceasta nu încalcă principiul bunei administrări dacă acționează numai în ultima zi a termenului care îi este acordat.
- 118 Or, în speță, avizele de reexaminare atacate au fost publicate în ultima zi a termenului prevăzut la articolul 11 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de bază antidumping și la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții (a se vedea punctele 110 și 111 de mai sus). Nicio încălcare a principiului bunei administrări nu poate fi, așadar, imputată Comisiei.
- 119 Rezultă din cele ce precedă că primul aspect al celui dintâi motiv nu este întemeiat.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice

Argumentele părților

- 120 Reclamanta amintește că principiul securității juridice cere ca, atunci când legislația comunitară impune particularilor obligații formulate în termeni ambigui, orice ambiguitate să fie rezolvată în favoarea particularului (Hotărârea Curții din 9 iulie 1981, Gondrand, 169/80, Rec., p. 1931, punctul 17, Hotărârea Curții din 22 februarie 1989, Comisia/Franța și Regatul Unit, 92/87 și 93/87, Rec., p. 405, punctul 22, și Hotărârea Curții Van Es Douane Agenten, punctul 113 de mai sus, punctul 27). Acest imperativ al securității juridice s-ar impune cu mai multă rigoare atunci când ar fi vorba despre un act susceptibil de a produce consecințe financiare, pentru a permite

persoanelor interesate să cunoască în mod exact întinderea obligațiilor care le sunt impuse (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 1997, Opel Austria/Consiliul, T-115/94, Rec., p. II-39, punctul 124 și jurisprudența citată).

¹²¹ Reclamanta consideră că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina dispozițiilor corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții, nu sunt ambigue. Cu toate acestea, în cazul în care Tribunalul ar considera că domeniul de aplicare al dispozițiilor vizate în Regulamentele de bază antidumping și antisubvenții este ambiguu sau nesigur, ar trebui, potrivit reclamantei, în conformitate cu principiul general al securității juridice, să rezolve această ambiguitate sau incertitudine în favoarea interpretării care este cea mai favorabilă reclamantei printre cele care pot fi identificate (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții Petrotub și Republica, punctul 76 de mai sus, punctele 56-60, și Hotărârea Curții din 23 septembrie 2003, BGL, C-78/01, Rec., p. I-9543, punctele 71 și 72).

¹²² În opinia reclamantei, rezultă că data limită pentru inițierea reexaminării în prezenta cauză era 30 noiembrie 2005. Avizele de reexaminare atacate, care au fost publicate la 1 decembrie 2005, ar fi, așadar, nelegale.

¹²³ Comisia răspunde că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții nu evidențiază nicio ambiguitate care ar trebui să fie interpretată în favoarea reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

- 124 Din analiza care a fost efectuată în cadrul primului aspect rezultă că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții indică în mod clar că o reexaminare a taxelor antidumping și compensatorii poate fi efectuată până în momentul expirării acestor taxe. Aceași este situația și atunci când aceste dispoziții sunt interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping, respectiv a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.
- 125 În aceste condiții, nici al doilea aspect nu poate fi admis.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții

Argumentele părților

- 126 Reclamanta face referire la Hotărârea Curții din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, Rec., p. I-2069), de unde ar reieși că instanța comunitară controlează legalitatea Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții în raport cu prevederile Acordurilor antidumping și antisubvenții, în condițiile în care Comunitatea, prin adoptarea Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții, ar fi înțeles să pună în executare o obligație specifică asumată de aceasta în cadrul OMC (Hotărârea Curții Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 76 de mai sus, punctele 53-57, și Hotărârea Curții din 1 martie 2005, Van Parys, C-377/02, Rec., p. I-1465, punctele 39 și

40, Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, punctul 91 de mai sus, punctul 138). În această privință, reclamanta se referă în înscrisurile sale la obligația numită „Nakajima”.

127 Reclamanta consideră că din Acordurile antidumping și antisubvenții reiese că orice reexaminare a măsurilor antidumping și compensatorii care urmează să expire trebuie să fie inițiată „înainte de această dată”, și anume la o dată anterioară datei expirării, iar nu la o anumită oră din ziua expirării. Limitându-se să confirme, în scrisoarea din 3 februarie 2006, că, în speță, data expirării măsurilor în cauză și data inițierii reexaminării erau aceleași, Comisia nu ar fi aplicat în mod corect Acordurile OMC cu privire la acest aspect.

128 Cu toate că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții nu puteau fi interpretate potrivit dispozițiilor corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții și deși interpretarea Regulamentelor de bază propusă de Comisie în scrisoarea din 3 februarie 2006 era cea care ar fi trebuit să fie reținută în mod normal, ar trebui să se constate nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții din cauza incompatibilității lor cu dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții.

129 În replică, reclamanta arată că obligația Nakajima nu este limitată la o obligație de interpretare a dreptului comunitar într-un mod compatibil cu Acordurile OMC. Astfel, Tribunalul ar fi hotărât în mai multe rânduri că legalitatea măsurilor comunitare putea

fi controlată prin referire la Acordurile OMC (Hotărârea Euroalliances/Comisia, punctul 75 de mai sus, punctul 57, și Hotărârea Chiquita Brands și alții/Comisia, punctul 68 de mai sus, punctele 117-126).

¹³⁰ Potrivit Comisiei, controlul de către Curte al legalității unui act comunitar antidumping potrivit normelor OMC se întemeiază pe principiul interpretării consecvente „în măsura în care este posibil” (Hotărârea Petrotub și Republica, punctul 76 de mai sus, punctul 57). Nu ar exista, așadar, nicio diferență între ceea ce reclamanta numește obligația Bettati și obligația Nakajima. În speță, dacă dispozițiile în cauză ale Regulamentelor de bază antidumping și antisubvenții nu puteau face obiectul unei interpretări conforme cu Acordurile antidumping și antisubvenții, reclamanta nu ar putea invoca diferențele dintre dreptul comunitar și normele OMC drept un motiv de anulare a acestor prevederi.

Aprecierea Tribunalului

¹³¹ Din analiza efectuată în cadrul primului aspect rezultă că avizele de reexaminare atacate, care au fost publicate în Jurnalul Oficial în ziua expirării măsurilor la care se referă, respectă cerințele articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și ale articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții.

132 Prezentul aspect, care se prezintă ca o excepție de nelegalitate, nu poate fi admis. Astfel, acesta este întemeiat pe o ipoteză neconfirmată în prezenta cauză, și anume că articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții nu pot fi interpretate în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții.

133 Astfel, nici al doilea aspect nu este întemeiat.

134 Ținând seama de toate considerațiile care precedă, acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

135 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului și ale Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Obligă Reliance Industries Ltd la plata cheltuielilor de judecată.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 24 septembrie 2008.

Grefier

Președinte

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

Cuprins

Cadrul juridic	II - 2406
Acorduri antidumping și antisubvenții ale Organizației Mondiale a Comerțului	II - 2406
Regulamentul de bază antidumping	II - 2408
Regulamentul de bază antisubvenții	II - 2409
Istoricul cauzei	II - 2412
Procedura și concluziile părților	II - 2415
Cu privire la admisibilitate	II - 2417
Cu privire la admisibilitatea capătului de cerere prin care se solicită anularea avizelor de reexaminare atacate, în măsura în care este îndreptat împotriva Consiliului	II - 2417
Argumentele părților	II - 2417
Aprecierea Tribunalului	II - 2418
— Cu privire la interesul reclamantei de a exercita acțiunea	II - 2418
— Cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantei	II - 2421
— Cu privire la admisibilitatea capătului de cerere în măsura în care este îndreptat împotriva Consiliului	II - 2422
Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care urmărește anularea Regulamentelor nr. 2603/2000 și 2604/2000, a Deciziei 2000/745, precum și a articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții	II - 2423
Argumentele părților	II - 2427
Aprecierea Tribunalului	II - 2424
Cu privire la excepția de nelegalitate	II - 2427
Argumentele părților	II - 2427
Aprecierea Tribunalului	II - 2427
Cu privire la respectarea cerințelor articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură	II - 2428
II - 2452	

Argumentele părților	II - 2428
Aprecierea Tribunalului	II - 2429
Cu privire la fond	II - 2430
Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții, interpretate în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare din Acordurile antidumping și antisubvenții	II - 2431
Argumentele părților	II - 2431
Aprecierea Tribunalului	II - 2436
— Observații introductive	II - 2436
— Cu privire la interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții în lumina articolului 11 alineatul (3) din Acordul antidumping și, respectiv, a articolului 21 alineatul (3) din Acordul antisubvenții	II - 2438
Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice	II - 2445
Argumentele părților	II - 2445
Aprecierea Tribunalului	II - 2447
Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe nelegalitatea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază antidumping și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul de bază antisubvenții	II - 2447
Argumentele părților	II - 2447
Aprecierea Tribunalului	II - 2449
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 2450